

КНИЖКА ТРЕТА

1923

ГОДИНА ОСМА

СЛЖНЧО.

Претрепна Слжнчо залезе,
Последен поздрав изпрати,
По мрамор-стлжи вжзлезе,
Прибра се в златни палати.

Срещна го майка старица,
В лице го светло целуна:
— „Слжнчо ле, зжзнат дечица, —
Слжнчова майка продума. —

Зарана, шом си изгрееш,
Поспри се в кжщи бедняшки,
Дечица голи да сгрееш,
Сжрца да стоплиш сирашки!..“

И чу ѝ Слжнчо молбата,
Изгря за клетки дечица,
И размрази се земята,
Цжфна кокиче в горица.

Н. Монеv.

